

[Undervisningsministeren.]

der dør nævnes, baade den principale Løsning, Nybygning, og en Flytning ud til Rahbeks Allé, vil nu blive Genstand for en nøje Overvejelse i Undervisningsministeriet. Jeg haaber, at vi skulde kunne naa til den bedste Løsning.

Hvad Esbjerg angaar, er Stillingen den, at der om denne Skole, ligesom om Skt. Knuds Gymnasium i Odense, der ikke er nævnt under denne Finanslovdebate, men hvor Forholdene ogsaa er meget vanskelige, er ført indgaaende Forhandlinger. Vi har gennemdrøftet, gennemtænkt Spørgsmaalet, forhandlet med de stedlige Myndigheder. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) nævnte, at nu havde Ribe Amtsråd — det er dog vist snarere Ribe Amts Skoleraad, men det faar være — erklæret sig villigt til at ofre 25 000 Kr. — og det er jo al Tak værd — og saa nævnte det ærede Medlem ogsaa, at Esbjerg Kommune sikkert havde Brug for den gamle Skole til kommunale Lokaler. Det tror jeg ogsaa. Som det ærede Medlem Hr. Bomholt sagde, har jeg selv personlig undersøgt Forholdene derovre, men for Tiden har vi spurgt Esbjerg Kommune udtrykkeligt, om den vil overtage den gamle Skolebygning, og derpaa har vi endnu ikke faaet Svar. Altsaa, Sagen beror i Virkeligheden i Øjeblikket ikke i Ministeriet, men i Esbjerg Kommune.

Med Hensyn til det statsskoletomme Rum deroppe i Nordvestjylland, i Ringkøbing og Thisted Amter, skal jeg sige, at jeg godt kan se, at denne store Del af vort Land er noget forfordelt. Jeg har ogsaa personlig undersøgt Forholdene i Struer, og rent personlig mener jeg — jeg er naturligvis ikke sagkyndig med Hensyn til Bygningsvæsen —, at den forladte Statsbanebygning egentlig egner sig særdeles godt til en Statsskole. Det er naturligvis et stort finansielt Spørgsmaal, men vi overvejer det sammen med lignende Spørgsmaal over hele Landet meget indgaaende i Undervisningsministeriet, og jeg vil ønske, den Dag kunde være nær, da der fandtes en Løsning.

Jeg nægter ikke, at jeg har visse Betæneligheder ved at møde med en omfattende Plan, visse Betæneligheder, der stammer fra, at naar jeg paa et andet Omraade har foretaget et saadant Skridt og er kommet til den høje Rigsdag, saa kan jeg

jo ikke sige, at man har mødt mig med alt for stor Velvilje. Jeg har prøvet paa at tilvejebringe en Ordning af vore Statsseminarier, med kraftig Koncentration, med Nedlæggelse paa visse Steder, Udbygning paa andre; jeg har ogsaa prøvet paa at nedlægge visse Privatseminarier, men begge Gange er disse Sager i det store og hele druknet i Lokalpatriotisme fra deres Side, som ellers er saa ivrige efter at forlange Besparelser af Staten. Saa snart det vedrører en Sag, der interesserer ærede Medlemmer personligt eller lokalt, saa glemmer de alle deres egne Spareteorier. Jeg nægter derfor ikke, at jeg meget nøje maa undersøge og overveje disse Spørgsmaal; for at udsætte mig for, at det, hvis jeg kommer med Forslag om Statsskolernes Koncentration, maaske med visse Nedlæggelser, med visse Nybygninger, saa skal gaa paa nøjagtig samme Maade — og her tænker jeg ikke mindst paa de Partier, hvis Ordførere ogsaa her har talt for en ny Skole i Struer —, er jeg ikke saa glad ved. Det var jo endogsaa nu for ganske nylig saadan, da der var Tale om en for Staten meget besparende og pædagogisk i høj Grad rimelig Ordning af Privatseminariespørgsmaalet, at saa kunde det Parti, som de ærede Medlemmer Hr. Julin og Hr. Rahbek repræsenterer, ikke engang holde sammen paa Folketingets og Landstingets Medlemmer i dette Parti, det var dem umuligt at naa til et positivt Standpunkt. Men, som sagt, dette meget vigtige Spørgsmaal om vore Statsskolers tidsvarende Indretning og Placering interesserer jeg mig stadig meget for, og jeg glæder mig for saa vidt over de mange Udtalelser, der er fremsat her.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt ankede over Undervisningsinspektionens Lokaler og særlig Indgangsforholdene derovre paa den anden Side Kanalen, lige over for Undervisningsministeriet. Ja, vi søger ogsaa i vort Ministerium at være saa sparsommelige som muligt. De er ikke indrettet meget luksuøst, det er jo gamle Bygninger, der er lavet om og gjort nogenlunde i Stand. Indgangsforholdene er ikke saa særlig gode, det erkender jeg, og jeg vil gerne forhandle med Indenrigsministeriet, om der kunde ofres lidt derpaa. Men Beliggenheden er aldeles fortrinlig. Undervisningsinspektøren har ikke selv klaget, der er overhovedet ikke